

Γράφει η Τ.Σ., μέλος του ΕΚΚΕ

A taste of their own medicine, λέει το (δικό τους) ρητό. Αυτό ακριβώς δοκίμασαν προχθές οι Αμερικάνοι – μια δόση από το φάρμακο που δεκαετίες τώρα «χορηγούν» σε άλλους λαούς. Ιδιαίτερες οι ομοιότητες με όσα εκτυλίσσονται τα τελευταία χρόνια σε κοινοβούλια διάφορων χωρών, από τη Σερβία, την Ουκρανία, τη Γεωργία, τη Μολδαβία, μέχρι τον αραβικό κόσμο, στη διάρκεια των διαβόητων «χρωματιστών επαναστάσεων» που οργανώνονται σε συντονισμό με τις εκεί αμερικανικές πρεσβείες. (Και όπως με πικρό χιούμορ παρατήρησαν ορισμένοι, ίσως γι' αυτό δεν πήγε καλά η εισβολή στο Καπιτώλιο: έλειπε μια αμερικάνικη πρεσβεία να το οργανώσει σωστά. Έλειπε και η Βικτόρια Νούλαντ να μοιράζει σάντουιτς στους διαδηλωτές).

Όσα έγιναν στις 6/1, πάντως, μοιάζουν βγαλμένα από το εγχειρίδιο του **Στιβ Μπάνον**, πρώην συμβούλου στρατηγικής του Τραμπ, συνιδρυτή του ακροδεξιού **Breitbart News**, συνδεδεμένου με την Cambridge Analytica, κ.λπ. κ.λπ. Το λουλούδι αυτό μας είχε έρθει και εδώ, αν θυμάστε, στο πλαίσιο των περιοδειών του ανά την Ευρώπη, όπου προσπαθούσε να οργανώσει και να συντονίσει τα διάφορα alt right κινήματα της ηπείρου, μετατρέποντάς τα από ανοιχτά νεοφασιστικά/νεοναζιστικά σε πιο «σοβαρές Χρυσές Αυγές», προκειμένου να δημιουργηθεί και μια ισχυρή ευρωομάδα-εφαλτήριο για τα παραπέρα.

Αυτόν λοιπόν τον «κύριο» θυμίζουν όσα έγιναν προχθές, προσαρμοσμένα στη γραφικότητα μιας λουμπεναρίας που ντύθηκε Μπλεκ/Ντέιβιντ Κρόκετ και πόζαρε για σέλφις μέσα στο Καπιτώλιο – χωρίς αυτό να την κάνει λιγότερο επικίνδυνη.

Ας θυμηθούμε μερικά στοιχεία:

- Ήδη από την εποχή της **Σάρα Πέιλιν** και του **Τσάι Πάρτι**, το τιμόνι στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα (GOP, για συντομία) είχε στρίψει πολύ πιο δεξιά – έως ακροδεξιά. Ο κυνικός, αλαζόνας, αδίστακτος Τραμπ κατάφερε, αφότου έθεσε υποψηφιότητα και στη διάρκεια των τεσσάρων χρόνων της θητείας του, να φέρει στην επιφάνεια, να απενοχοποιήσει, να ομογενοποιήσει και να δώσει βήμα σε ό,τι πιο αντιδραστικό, χριστιανοταλιμπανικό, ακροδεξιό, ρατσιστικό, αμόρφωτο, λούμπεν... (συμπληρώστε κατά βούληση) υπάρχει στην αμερικανική κοινωνία και αποτελεί τη βάση αυτού του κόμματος. Απέκτησε έτσι έναν «προσωπικό στρατό», που όμοιό του δεν είχε κανένας άλλος Αμερικανός πρόεδρος, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια. Έναν στρατό τον οποίο τροφοδοτούσε τακτικά με υλικό (και) μέσω του Twitter.

Να θυμηθούμε εδώ ότι ο Τραμπ δεν είναι Ρεπουμπλικάνος, είναι αλεξιπτωτιστής στο κόμμα, το οποίο τον ανέχτηκε, εν μέρει επειδή κάποιοι από τους «γνήσιους» Ρεπουμπλικάνους δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν τον κίνδυνο και εν μέρει, που είναι και χειρότερο, παρότι πολλοί τον αντιλήφθηκαν, αλλά επέλεξαν να το διακινδυνεύσουν, γιατί είναι πολλά τα λεφτά (και οι καρέκλες), Άρη...

Εδώ να πούμε ότι αυτοί που κάνουν κουμάντο στο GOP είναι οι διάφοροι Μιτς Μακόνελ (απερχόμενος πρόεδρος της γερουσίας), Μιτ Ρόμνι (γερουσιαστής της Γιούτα), Μπους και άλλα τέτοια καλόπαιδα, και σίγουρα όχι ο Τραμπ.

- Μέχρι πριν από έναν χρόνο, οι φετινές εκλογές προβλέπονταν περίπατος για τον πορτοκαλή, που είχε πείσει το ακροατήριό του ότι «ξανακάνει μεγάλη την Αμερική». Η σούπα έκοψε εξαιτίας της **Covid-19** και του **Black Lives Matter**, που του χάλασαν την πρόσοψη. Ήδη από καιρό είχε φανεί ότι οι εκλογές θα ήταν τουλάχιστον ντέρμπι, οπότε ο πρόεδρος της καρδιάς μας είχε αρχίσει την προκαταρκτική εργασία, καταγγέλλοντας εκ των προτέρων νοθεία, προσπαθώντας να απαξιώσει τα ταχυδρομεία για να μη μεταφερθούν έγκαιρα οι επιστολικές ψήφοι (που ευνοούν τους Δημοκρατικούς), καθώς και λίγο πολύ προαναγγέλλοντας ότι αν κέρδιζε, όλα θα ήταν νόμιμα και κανονικά, αν όμως έχανε, θα ήταν επειδή του έκλεψαν τη νίκη.

Είχε επίσης προϋποθέσει για τον τρόπο αντίδρασής του σ' αυτή τη δεύτερη περίπτωση - όλα αυτά που είδαμε να γίνονται από τις 6 Νοέμβρη και μετά: άρνηση αποδοχής του αποτελέσματος, απανωτές προσφυγές στα δικαστήρια, εκβιασμοί αξιωματούχων να ακυρώσουν και να «ξαναμετρήσουν» ψηφοδέλτια, με τελευταία την πίεση στον Πενς να επέμβει στη διαδικασία επικύρωσης των εκλεκτόρων. Όλα απέτυχαν, μεγάλο μέρος των αξιωματούχων του GOP διαφοροποιήθηκε, τελευταίο χαρτί του ήταν η συγκέντρωση στο Καπιτώλιο. Μια συγκέντρωση την οποία συγκάλυψε ο ίδιος και αφού μίλησε επί δύο ώρες «κουρντίζοντας» το ακροατήριό του, το κάλεσε να πάει να εκφράσει τη δυσαρέσκειά του μέσα στο κτήριο, όπου εκείνη τη στιγμή συνεδρίαζαν τα δύο σώματα, βουλή και γερουσία.

• Η εισβολή, όπως φαίνεται από κάποια βίντεο, δεν ήταν καν εισβολή. Ήταν «**περάστε, μόνο μην πατάτε στα σφουγγαρισμένα**». Δείτε τις σκηνές όπου περνούν μέσα από το μεγαλοπρεπές χολ περπατώντας μέσα στον καθορισμένο διάδρομο με τα σκοινιά δεξιά κι αριστερά, τραβώντας βίντεο σαν να κάνουν τουρισμό και θαυμάζοντας το διάκοσμο. Άλλωστε, δεν είχε παρθεί κανένα μέτρο ενίσχυσης της φρούρησης. Όπως αποδείχτηκε δε, ανάμεσα στους εισβολείς ήταν κάμποσοι απόστρατοι και εν ενεργεία των διάφορων αμερικανικών σωμάτων ασφαλείας. Ε, κάποια στιγμή ξέφυγαν τα πράγματα, πάντα έτσι γίνεται, κάποιος από τη φρουρά πυροβόλησε μια γυναίκα, η όλη ιστορία έληξε **με έξι νεκρούς**. Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ πολλοί, και από το ίδιο το GOP, ζητούσαν να

επέμβει κάποιο από τα σώματα που είναι υπεύθυνα για την τάξη, τελικά την εντολή αναγκάστηκε να τη δώσει ο Πενς, επειδή ο Τραμπ αρνιόταν.

• Κατόπιν αυτών, **πού καταλήγουμε;** Ήταν πραξικόπημα; Ήταν οπερέτα; Ήταν προσπάθεια του Τραμπ να καπελώσει το κόμμα και να εκβιάσει την ηγεμονία του σ' αυτό για τα επόμενα χρόνια; Υποψιάζεται ότι μόλις μετατραπεί σε πρώην θα του την πέσουν με αγωγές και μηνύσεις επειδή έχει τη φωλιά του πολύ λερωμένη (ήδη τον κυνηγάει η εφορία, αλλά όχι μόνο...), οπότε προσπαθεί να γαντζωθεί στην καρέκλα; **Τι ήταν;**

Καταρχάς, να θυμόμαστε ότι ο Τραμπ δεν ήταν, δεν είναι και δεν θα γίνει ποτέ πολιτικός. Ένας απατεώνας επιχειρηματίας είναι, μπίζνες έκανε, όπως μπορεί και όπως ξέρει, τόσο πριν όσο και μετά την ανάρρησή του στην προεδρία. Η ατζέντα του ήταν εν πολλοίς προσωπική. Την απόπειρα για πραξικόπημα θεωρούμε ότι την έκανε στην πραγματικότητα όταν προσπάθησε να βγάλει το στρατό εναντίον των διαδηλωτών του BLM, οπότε πολλοί στο κόμμα φρίκαραν και η στρατιωτική ηγεσία αρνήθηκε. Τότε μάλλον κατάλαβε ότι κάτι τέτοιο δεν είναι εύκολο (τουλάχιστον γι' αυτόν). Πραξικόπημα, στις ΗΠΑ, με μερικές χιλιάδες ημίτρελους φανατικούς συνωμοσιολόγους (τους είχε ζητήσει μάλιστα να είναι άοπλοι, ενώ όπως ξέρετε όλοι αυτοί υπό κ.σ. κυκλοφορούν οπλισμένοι μέχρι τα δόντια), είναι δύσκολο.

Οπότε καταλήγουμε στο ότι μάλλον έπαιξε το τελευταίο του χαρτί στην προσπάθειά του να παραμείνει στην καρέκλα ή, στη χειρότερη περίπτωση, να παρατείνει όσο γίνεται τη θητεία του. Ήθελε παράλληλα να στείλει ένα μήνυμα σ' αυτούς που ελέγχουν το GOP δείχνοντας τι μπορεί να (τους) κάνει και εκβιάζοντας για να παραμείνει επικεφαλής τους, εξασφαλίζοντας τη στήριξή τους (βλ. και τα νομικά μπλεξίματα που προαναφέρθηκαν), καθώς και την πιθανότητα μιας νέας υποψηφιότητας στις επόμενες εκλογές (δικής του ή της κοράκκλας του). Το πράγμα μάλλον στράβωσε, όμως, και κατά τα φαινόμενα το αποτέλεσμα θα είναι το αντίθετο από αυτό που επιδίωκε. Οι καθωσπρέπει των Ρεπουμπλικανών, που δεν έχουν ενδοιασμούς να οργανώνουν και να χειροκροτούν εισβολές σε κοινοβούλια άλλων χωρών, καταλήφθηκαν από ιερό ρίγος μπροστά στην «ιεροσυλία» (δείτε το χαρακτηριστικό βίντεο του Σβαρτσενέγκερ). Όσο για τους Δημοκρατικούς, άρπαξαν από τα μαλλιά την ευκαιρία να το παίξουν θεματοφύλακες της αμερικανικής δημοκρατίας (της ποιας;), παίρνοντας και την εκδίκησή τους για τα τέσσερα τελευταία χρόνια.

Ο Τραμπ μπορεί σίγουρα να επιχειρήσει να φτιάξει δικό του κόμμα (έχει ήδη έτοιμη τη βάση, 75 εκατομμύρια τον ψήφισαν!) κι αυτό θα κόψει πολλά ψηφαλάκια από το GOP. Είναι ένα χαρτί που μπορεί να παίξει στη διαπραγμάτευση μαζί τους και φαίνεται έτοιμος να το χρησιμοποιήσει. Πάντως, να ξαναβγεί πρόεδρος ως ανεξάρτητος, δύσκολο, πολύ δύσκολο. Το έχουν επιχειρήσει κι άλλοι με πολύ περισσότερα λεφτά να ξοδέψουν (Ρος Περό) και δεν... (Κατά το γνωστό, όποιος βγαίνει από το μαντρί, τον τρώει ο λύκος). Αν και έτσι όπως πάνε τα πράγματα παγκοσμίως, μόνο για το ότι δε θα βγει ο ήλιος από τη δύση βάζουμε το χέρι μας στη φωτιά.

Επίσης, μέχρι να φύγει, ή να τον φύγουν, ο Τραμπ έχει βαλθεί να κάνει όσο πιο πολλή ζημιά μπορεί - σαν να μην έχει κάνει ήδη αρκετή. Η απόφαση για την επαναφορά της Κούβας στον κατάλογο των χωρών που υποθάλπουν την τρομοκρατία, είναι ένα από τα τελευταία παραδείγματα. Και για επιστέγασμα, το σκέφτεται να δώσει... αμνηστία στον εαυτό του και σ' όλο του το σόι!

• Από τα απόνερα των γεγονότων: αμέσως μετά την εισβολή στο Καπιτώλιο, Twitter, FaceBook και Instagram πάγωσαν τους λογαριασμούς του Τραμπ. Όταν χρησιμοποίησε τον επίσημο προεδρικό λογαριασμό, τον πάγωσαν κι αυτόν. Στράφηκε στο Parler, υπηρεσία εναλλακτική του Twitter, που χρησιμοποιούν κατά κόρον οι οπαδοί του. Μέσα σε λίγες ώρες, η Google και η Apple την είχαν κατεβάσει από τα playstore τους και η Amazon έπαψε να της παρέχει cloud hosting service. Με άλλα λόγια, ξαφνικά ο (ακόμα πρόεδρος) της (κατά τεκμήριο) ισχυρότερης χώρας στον πλανήτη, βρέθηκε φιμωμένος και χωρίς τρόπο επικοινωνίας. Χαίρεστε; Καλύτερα να το ξανασκεφτείτε! Διότι αν όλο αυτό αποδεικνύει πια κάτι πέραν πάσης αμφισβήτησης, είναι αυτό που πολλοί χρήστες των παραπάνω κοινωνικών πλατφορμών ήδη γνώριζαν: η μεταξύ μας επικοινωνία -η ανθρώπινη επικοινωνία, στην τελική- βρίσκεται πλέον (επειδή εμείς το επιτρέψαμε) εξολοκλήρου **στα χέρια ελάχιστων ολιγαρχών** που ανοιγοκλείνουν κατά βούληση διακόπτες, επιτρέποντας ή απαγορεύοντάς μας, επίσης κατά βούληση, να επικοινωνούμε, να ανταλλάσσουμε απόψεις, να ενημερωνόμαστε...

Για όσους δεν παρακολουθούν τα θέματα αυτά, να επισημάνουμε ότι μόλις πριν από μερικές μέρες (και δεν ήταν η πρώτη φορά), στην Ελλάδα δέχτηκαν προειδοποίηση για κλείσιμο αρκετές σελίδες του FaceBook, με αρκετές δεκάδες, έως και εκατοντάδες χιλιάδες ακόλουθους η καθεμιά. Κοινός παρονομαστής τους: όλες ήταν αντικυβερνητικές. Χαίρεστε ακόμα;

• **Κεφάλαιο Μπάιντεν** (ένα μικρό μεζεδάκι): ο (καθόλου) νέος και (καθόλου) ωραίος εκλεγμένος πρόεδρος, έχει δώσει εδώ και δεκαετίες διαπιστευτήρια - και μόνο δημοκρατικά δεν είναι. Ο ίδιος έχει επανειλημμένα καυχηθεί ότι είναι ο συντάκτης μιας πρώιμης μορφής του Patriot Act, που ψηφίστηκε στην Αμερική αμέσως μετά την 11/9/2001. Και μαντέψτε: το Patriot Act 2 είναι ήδη έτοιμο προς ψήφιση μόλις καθίσει στο οβάλ γραφείο...

• **Μια τελευταία σκέψη:** η Αμερική είναι βαθιά διαιρεμένη κι αυτό πια δεν κρύβεται. Και επίσης, μην ακούτε αυτά τα δήθεν θιγμένα «δεν είναι αυτή η Αμερική». Αυτή ακριβώς είναι η Αμερική! Είναι αυτό που είδαμε/απολαύσαμε στις 6/1. Καλώς ή κακώς, η μάσκα γλίστρησε και φάνηκε το τέρας από πίσω. Όσοι έχουν συνηθίσει να πέφτουν από τα σύννεφα, ξανάπεσαν. Οι φήμες λένε, πάντως, ότι έχουμε ακόμα πολλά να δούμε το επόμενο διάστημα. Ποπ κορν να πάρετε! Και αλεξίπτωτα οι πεφτοσυννεφάκηδες!

• **Μια ακόμα πιο τελευταία σκέψη:** είναι τελείως άκυρες, φυσικά, οι συγκρίσεις των οπαδών του Τραμπ και αυτού που έγινε στο Καπιτώλιο, με τους «αγανακτισμένους», το BLM ή οποιοδήποτε προοδευτικό κοινωνικό κίνημα διαμαρτυρίας οπουδήποτε στον κόσμο (διότι

έγινε κι αυτό από τους ντόπιους μέχρι πρόσφατα οπαδούς του πορτοκαλή που ξαφνικά αιφνιδιάστηκαν και έφριξαν από τις εξελίξεις). Κάθε μαζικό κίνημα, κάθε διεκδίκηση, κάθε διαμαρτυρία, κρίνεται από το περιεχόμενό της. Σιγά μην «καταδικάσουμε τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται»! Σ□V@ στους φασίστες!

- **Επιμύθιο: Karma is a bitch, America!**